

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 142. Ille autem tacebat & nihil respondit. v. 61.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

illi enim insidias erant moliti Augusto, Christus tibi nihil mali fecit. Iste erat reus et Dominus, tu huius rei es seruus. Sed dimitto te Caipha, quia scelus tuum impleuisti, nobis ad cautelam, exemplum fecisti, Christi innocentiam mirifice tuo modo iudicandi illustrasti. Satis fecisti.

§. 142. *Ille autem tacebat & nihil respondit. v. 61.*

Externe & interne multi namque sunt imperfecti homines qui quidem tacent externe, nil dicentes, interne vero secum ex impatientia murmurantes, imo clamantes, & vindictam cogitantes, plurima respondent: non sono oris sed mentis. non sic Dominus Iesus; ille tacebat & nihil respondit siue secum interne, siue ad extra contra Pontificem: nihil enim aduersus calumnias fortius silentio, quippe ipsa se veritas efficacius tacendo prodat, quam cum verba verbis opponuntur, & cogitur velut ex aequo veritas cum mendacio decertare: & hæc taciturnitas Christi olim fuerat præfigurata in illo sanctissimo Ioseph de quo legitur, quod cum Domina sua falso eum accusasset coram Putiphare viro suo, ille tacuit. Item apud Isa. 54. dicentem: *Quasi agnus coram tondente obmutescet & non aperiet os suum.* Tacere in tempore prudentia summa est, silentium enim rationem non reddit, contemplare igitur o anima mea omnem Christi passionem ad vltimi vltque spiritus exhalationem, & ne semel quidem motum eum fuisse reperies erga hostes suos tam immaniter eum afflictores, nec vllam siue in verbo siue in animo siue in opere aspernationem præ se tulisse: quàm potius omnem qua eos conuertere aut emollire potuisset benignitatem & dulcedinem in eos declarasse: tam enim amicabilis tam dulcis est Dominus, ut nesciat hostibus aliud, quam amorem & amicitiam impendere, osculatur proditorem se capere volentem, sanat auriculam abscissam, orat pro crucifigentibus: imo illorum ipsorum peccata & duritia, grauiori eum cruciatu afficiebant in corde, quam pena exterior quam sustinebat in corpore. Et nos ergo si Christo placere voluerimus, omnem procul à nobis amaritudinem, rancorem & passionum nebulas abijciamus oportet, siue camusque dum aliqua nobis occurrit aduersitas.

Pulchra sane virtus est verecundia, & suavis est gratia quæ non solum in factis sed etiam in ipsis spectatur sermonibus: ne modum prægredieris loquendi ne quid indecorum sermo resonet tuus. Speculum enim mentis plerumque in verbis refulget. Ipsum vocis sonum libret modestia: ne cuiusquam offendat aurem vox fortior. Denique in ipso canendi genere prima disciplina verecundia est, imo etiam in omni vsu loquendi, ut sententiam quis aut psallere, aut canere, aut postremo loqui incipiat, ut verecundia

N

prin-

principia commendent processum : silentium quoque ipsum in quo est re-
liquarum virtutum otium, maximus actus verecundiæ est; denique si aut
infantiæ putatur, aut superbiæ probro datur : si verecundiæ laudi ducitur
tacebat in periculis Susanna & grauius : verecundiæ quam vitæ damnata
esse putabat, nec arbitrabatur periculo pudoris tuendam salutem. Soli Deo
loquebatur, cui poterat casta verecundia eloqui, refugiebat ora intruere vi-
rorum. Hæc modestia prætulit Publicanum, & commendauit, qui nec oculos
audebat ad cælum leuare : & ideo iustificatur magis Domini iudicio,
quam ille Pharisæus, quem deformauit præsumptio. Ideoque oremus in
correptione quieti & modesti spiritus, qui est ante Deum locuples, vt ait S.
Petrus. Magna igitur modestia quæ cum sit etiam sui iuris tenendi remissior,
nihil sibi vsurpans nihil vendicans, & quodammodo intra vires sua
contractior, diues est apud Deum, apud quem sine hac nemo est diues. Di-
ues est modestia quia portio Dei est. Paulus quoque mulieres orationem
deferre præcipit cum verecundia & sobrietate. Primam hanc & quasi præ-
uiam vult esse orationis futuræ, vt non gloriatur oratio peccatoris : sed
quasi colore pudoris obducta, quo plus defert verecundiæ de recordatione
delicti, eo vberiore mereatur gratiam recordatione Maiestatis. Est etiam
in ipso motu, gestu, incessu, tenenda verecundia : habitus enim mentis in
corporis statu cernitur. Hinc homo cordis nostri absconditus aut leuior, aut
iactantior, aut turbulentior, aut contra grauior & constantior & purior
& maturior æstimatur. Itaque vox quædam est animi corporisque motus,
verecundia & silentium, quod vt imitemur exemplo suo nos prouocat ipse
altissimus filius Dei.

§. 143. *Rursum Summus Sacerdos interrogabat eum, & dixit ei. v. 61.*

Iam venit ad vltimum Pontificis & iniquorum Iudicium idcirco vel
strategema paratum contra Christum, quia cum Christi silentio, nihil per
priorem quæstionem esset effectum, sed admirabilem Christi Sapien-
tiam, eximias animi corporisque dotes virtutesque, & mores irreprehensibiles,
vitam integerrimam, & veritatem doctrinæ clarissimum, prudentissimum
silentium, ex quo nullam poterant sumere occasionem condemnandi
reum, insufficientiamque testimoniorum quæ allata fuerant: vltimam ad-
hibet machinam Pontifex, & talem quæstionem proponit sub qua astutum
latebat, vt dixi cornutum argumentum, & qua audita etiam respondere
cogeretur, & quicquid responderetur ex suo sermone certo caperetur. hoc
quasi dilemmate, aut filium Dei te dicis, aut non dicis, si dicis blasphemias
in Deum, & dignus es morte, si non dicis, mendax es & veritas non est in te,
quia